

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ,
Strada Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 300 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

DE ALE SECTARILOR

Nu odată în coloanele „Renașterii“ s'a arătat că mișcarea sectară nutrește tendinți străine de aspirațiile și principiile sănătoase și legitime ale neamului nostru românesc.

E acesta un adevăr, care nu suferă nici un fel de desmînțire, fiind suficient verificat de o bogată serie de descoperiri făcute în organizațiile sectare dela noi, — toate nuclee pentru anarhizarea masselor. De natura aceasta sunt și descoperirile făcute în legătură cu procesul angajat în urma falimentului instituțiilor tipografice mileniste din Cluj. Sunt lucruri care pot să convingă pe oricine că secta milenistă nici dela distanță nu urmărește chestiuni religioase, privitoare la mântuirea sufletului omenesc, ci acestea sunt numai paravanul îndărătul căruia Rutherford și cu câțiva ciraci fără căpătâi, își satisfac cu prisosință — speculând și comercializând sufletele naivilor căzuți în mrejele lor — anumite dorinți și plăceri cu adânci rădăcini în solul unei prea inferioare concepții — materiale și sentimentale — despre viața pământească a omului, și în acelaș timp aruncând pretutindeni sămînța celui mai feroce comunism și anarhism.

Milenismul, după însaș mărturia fostului dactilograf S. F. Rutherford, de prezent șeful suprem al mileniştilor de pretutindeni, este „o organizație politică în slujba comunismului“, și care, spunem noi fără teamă de a putea fi desmînțiti, e un bogat izvor de câștig bănesc pentru mulți, neexceptând nici punga șefului. *Anarhizarea masselor și îmbogățirea personală sunt principiile de orientare pentru cercurile conducătoare ale mileniştilor.*

Despre șeful Rutherford — ne spun foști fruntași milenişti, cu documente în mână

— că luând conducerea milenismului (1916), imediat i-a dat altă orientare, comercială și împotriva siguranței statelor, și care orientare, până una alta, în 21 Iunie 1918 i-a adus, alături de alți tovarăși, 20 ani temniță, pedeapsă dată de justiția americană. „Rostind această sentință — scria ziarul american „New-York Tribuna“ — judecătorul (H. B. Houwe dela tribunalul din Brooklyn) a declarat „că după părerea sa propaganda milenistă răspândită în toată țara și între aliați e mai periculoasă decât o divizie a armatelor germane“. După aproape un an de închisoare au fost amnestiați. De altfel Statele-Unite cu toată toleranța ce le caracterizează în materie de religie, și în ultimii ani au fost nevoite să ia aspre măsuri restrictive împotriva mileniştilor. Chiar în vara aceasta au fost arestați 59 dintre ei pentru uneltiri împotriva ordinii publice. Pentru a pune stavilă propagandei s'au micșorat, în unele părți chiar desființat și instalațiunile lor de radio. Ultima dispoziție de natura aceasta poartă o dată de tot recentă: 11 Noembrie 1928.

Și milenişti se plîng că numai în țara noastră nu li-se dă voie să se îngrijească de „mântuirea sufletului“, când au fost de atâtea ori dovediți că lucră din plin împotriva intereselor superioare ale neamului și țării, răspândind pretutindeni cărți de conținut revoluționar și împingând cetățenii la fapte nesocotite. Instituțiile tipografice și de editură din Cluj au fost numai masca sub care se lucra în direcția aceasta. Dar ura, invidia, dorul de câștig fiind la milenişti, și peste tot la sectari, în măsură foarte pronunțată, cearta a fost inevitabilă și de aci falimentul.

Ziarul „The Golden Age“ în nr. din 11

Iulie 1928 scrie despre țara noastră următoarele: „Din toate guvernele rele din lume, guvernul român este cel mai păcătos. În atâtea rânduri autoritățile centrale au încurajat autoritățile locale să pornească sau să participe la violențe împotriva evreilor și altor persoane inofensive“ și „România este sub deplina stăpânire a capitalismului. În România capitalismul este însoțit cu Biserica ort. de răsărit... și toți cetățenii sunt nevoiți să contribuie la susținerea acestui sistem“. Comentarul e superfluu.

Astăzi, ne mai având tipografie în Cluj, ziarele care-și schimbă neconținut numele, și toată literatura vine din Magdeburg, expediată însă din Viena, în plicuri de scrisori, pentru a deruta autoritățile. Plata se face prin banca Marmorosch din Cluj, unde este un cont pentru „Wachturmgesellschaft“. În Magdeburg îngrijesc de literatură pentru mileniștii dela noi: ungurul L. Szabó din Cluj și Ion Sassu român din Balaceana (jud. Suceava, Bucovina).

În ultimul timp o circulară venită de peste frontieră, arată felul cum să se desfășoare cărțile pentru a scăpa de vigilența autorităților. Se spune aci ca fiecare localitate să fie împărțită în sectoare, fiecare milenist având partea sa, unde să desfășoare cărți în felul următor: în buzunarele dela palton să aibă numai o singură broșură, lipsită de conținut tare, ca atunci când va fi surprins să spună că nu face colportaj, ci a împrumutat o carte a sa proprie. În schimb să-și facă buzunare secrete în lăuntrul hainelor, în care să ascundă cât mai multe cărți. Mai ușor e lucrul la femei, căci nici o autoritate nu va fi atât de barbară, să le caute în lăuntrul hainelor.

Colportajul, izvor bun de câștig, e ocupația principală a lui Rutherford, căci „fără vânzare de cărți, nime nu poate ajunge în cer“.

Ewald Forsther, redactorul revistei mileniste „Wahrheitsfreund“ scrie despre aceasta unui fost milenist din Cluj că C. Binkele din Zürich, a fost îndepărtat de Rutherford din funcția de conducător principal milenist, pe motivul că se ocupă prea mult de morală și neglijează vânzarea cărților. În loc a fost numit Emil Zung din Berna, care a transformat biroul central milenist din Europa în întreprindere pur

comercială. Iar la o razie făcută de poliția de moravuri din Berna, în localurile „suspecte“, Zung cu alți mileniști (majoritate căsătoriți) au fost surprinși că împreună cu „surorile lor în Domnul“ erau ocupați cu altceva decât cu rugăciuni. S'au operat 14 arestări, Zung fiind în urmă eliberat pe cauțiune. De altfel, după afirmările fostului fruntaș milenist din Cluj, Iacob Thiess, nici felul vieții altui „șef“ nu cadrează cu situația de conducător „religios“ și cu doctrina ce o propovăduiește, mereu schimbând-o după vreme.

„Șeful“ cere aderenților sărăcie. Averile trebuie predate la „centru“. Însuș însă duce un trai foarte luxos. Familia o ține în stațiunile balneare cele mai scumpe. Iar el, fiind nevoit să tot călătorească în „interesul milenismului“ e veșnic însoțit de o frumoasă și tânără „secretară personală“. Ba nici în America nu locuiește în „Behtel“ împreună cu ceilalți mileniști, ci într'o vilă zidită (cu ai cui bani?) pe o insulă aproape de New-York, și tot numai cu „secretara personală“, exceptând îngrijitorul casei și un mecanic. Probabil așa va fi cerând doctrina milenistă. Și apoi lucruri de felul acesta se „întâmplă“ și la frunțașii altor secte. Un caz interesant l-am avut la Brașov.

Dar, de-ocamdată ajunge.

O. Bucevschi.

Din viața și faptele sectarilor.

— Repriviri. —

Dela războiu încoace sectarii ne-au inundat satele, cucerind când ici când colo suflete prea puțin creștinești, dar prea adânc întinate cu fărădelegi, căci de regulă cei mai stricați moralicește, cei mai păcătoși, și-au părăsit și-și părăsesc legea strămoșească, pe care ei și așa n'au cunoscut-o, și nu și-au respectat-o.

Aceștia trec ușor la sectari, — la pocăiți, — căci acolo li se spune că dacă se pocăiesc, ajung drept în raiu. (Ce unghită înșelătoare pentru a putea prinde cu ea suflete ușor crezătoare). Am urmărit cu atențiune viața și faptele acestor noi apostoli și în cele următoare voi istorisi câteva cazuri din viața acestor sectari-baptiști:

1. În comuna N. sectarul Simion (baptist) se îndeletnicea vara și cu păstorirea vitelor la câmp, unde era în societatea copiilor și a altor păzitori de vite.

Sectarul Simion le spunea tuturor că ce lege bună este cea pocăită, nu mai este în lume altă lege prin care să te poți duce oblu 'n rai, așa ca prin aceasta. Dar sectarul Simion purta cu el în traistă și o sticlă, din care gusta adeseori peste zi, cam codindu-se, fără să-l vadă cineva. Băieții îl întrebau: Bade Simioane, ce bei d-ta din sticla aceea, când rămâi mai ferit de noi? Ce să beau, băieți, ia niște lapte, că mă cam doare la rânză! Copiii însă simțiau că bădița Simion pocăitu trăgea câte o dușcă de rachiu din sticla aceea, căci tare mirosea a de al de prune, când se apropia de copii, după-ce sufla prin sticluță...

2. Baptistul Simion, tot din acel sat, pe lângă că sufla în glăjuță, adeseori mai dispărea la zi și prin cele tufișuri, de unde copiii vedeau că iasă ceva fum. Copiii îl întrebau: Bădița Simion, d-ta tragi cu pipa? — Da de unde, băieți, noi nu tragem cu pipa, dar poate niște băieți au încercat să facă foc și nu isbutiră. — Poate fi și așa ceva, dar ni se pare, bădiță, că d-ta cam miroși a țâbac! — Doamne ferește, le răspundea bădița Simion, țâbacul e burueana diavolului, și noi nu umblăm cu de-aceasta.

3. Baptistul Petru, din comuna B., care este și antestătătorul sectanților baptiști, la sărbătoarea celor 40 de sfinți, când în comuna muntoasă B., preotul, conform uzului vechiu, sfințește sămânța de grâu (pentru că se începe sămânatul de primăvara), întâlnește câteva femei cari duceau cu sine, dela biserică, traista cu sămânța de grâu sfințit, și le întreabă: Da voi iară duceți ceva la popa, în traista voastră? — Ba nu ducem nimic la popa, răspund femeile, ci ducem acasă grâul sfințit la biserică de popa, ca să-l avem de sămânță. — A, ce plătește sfințirea popii vostru, uite doar și noi sămânăm grâu și nu-l mai ducem la nici un popă pentru sfințire, căci doar Dumnezeu sfântul le sfințește pe toate, nu popii, și grâul se face și fără a-l duce pe la biserică și pe la popi. — Fie și așa cum zici, spun femeile, noi însă așa ne-am trezit și

așa facem, de slujba lui Dumnezeu nu ne lăsăm!

Dar a dat Dumnezeu că în anul acela recolta de grâu a fost slabă, și a mai dat Dumnezeu că la pocăitul Petru nu s'a făcut grâul decât numai burueni, așa încât a fost nevoit toamna să-și cumpere și el grâu.

A plecat la târgușorul G. cu două mii de lei să-și cumpere grâu. Ce-a făcut, ce n'a făcut, destul că pocăitul Petru și-a perdut banii pe drum și s'a întors acasă fără grâu și fără bani, cu carul gol. Vestea s'a dus repede prin sat și în jur, despre pățania pocăitului Petru, și toată lumea a zis că aceasta a fost bătaia lui Dumnezeu asupra lui, pentru că a defăimat sfințirea sămânței femeilor cu cari s'a întâlnit la 40 de sfinți.

4. Baptistul Stan din comuna B., aduna pe frați în casa lui, pentru rugăciune, în fiecare Mercuri și Sâmbătă seara, apoi Dumineca de două-ori la zi. Intrase în ceata celor cari merg în rai, și un anume Irimie, om cam lung de degete, ca să se pocăiască și el. Gazda casei, Stan, era cu stare mai bună, avea și ceva bani de aur din timpul dinainte de războiu, pe cari îi ținea strâns legați și așezați într'o ladă. Ce s'a întâmplat, ce nu, — cronica tace, — destul că unul dintre frați (poate chiar cel lung de degete) a pus mâna pe galbenii fratelui Stan și i-a binecuvântat așa de bine, încât fratele Stan s'a trezit într'o bună zi fără nici un gălbior în ladă. De aci apoi s'a făcut pricină mare între frați, ceartă, sfadă, și în urmă nedescoperindu-se făptuitorul, au fost dați afară toți frații din casa de rugăciune a fratelui lor Stan și au trebuit să-și vadă de altă capiște de rugăciune, iar însuflețirea lui Stan, față de frații lui pocăiți, a început a se perde curând.

5. Baptistul Toma din comuna A., a fost aflat în târgușorul Z. de către niște femei, bând la bere într'un loc mai ascuns dintr'o cârciumă. — Apoi d-ta aici, bade Tomo, cum așa, că d-voastră spuneți că nu beți nimica și iaca d-ta aici cu două sticle de bere golute și cu a treia de jumătate golită, cum se face asta? — Apoi lăsați dragele mele, că de beut mai bem și noi pocăiții câte odată, dar nu bem vinars ca voi, ci iaca câte o leacă de vin, mai niște bere, însă

nu ne îmbătăm ca voi și nu cântăm, ci ne vedem de treabă. — Apoi bine, zic femeile, voi una ziceți și alta faceți, predicați apă, și beți vin și bere. Bună treabă!

6. Baptistul Vasilie din comuna C., de când s'a pocăit nu mai bea nimic în comuna proprie și nici nu mai pipă să-l vadă oamenii, ci își cumpără țabacul și băutura de prin satele vecine și de prin târguri, ca să nu știe lumea că el bea și pipă. Oamenii însă îl văd și știu că umblă cu mîța 'n sac, de aceea adeseori îl păcălesc (il cărăie, cum zic ei), la ceea-ce el face și trece p'aci încolo, neavând ce să mai zică, știindu-se pocăit, dar păcătos. Acasă când pipă, spun oamenii, că se ascunde în pivniță, ca să nu-l vadă nime. (Ce oameni perversi mai pot fi acești pocăiți!)

7. Baptistul Șofronie din comuna P., locuiește la marginea satului, cam de-o latură, abia mai are 2—3 vecini în apropierea sa. Unul dintre vecini își dregea într'o zi niște pălan în jurul grădinei. Plecând la masă, lăsa în drum niște cuie de lațuri, până să se reîntoarcă iarăși la lucru. Baptistul Șofronie trece din întâmplare pe calea aceea, vede cuiele fără stăpân, le ia și le pune binișor la buzunar. Cel cu cuiele îl zărește de-acasă, prin fereastră. Când se întoarse la lucru, vede că cuiele se făcuseră camfor. Alt om nu trecuse pe-acolo, decât Șofronie. Când se întoarse pocăitul nu peste mult iarăși pe acea cale, proprietarul cuielelor îl întreabă: Dar bine bade, mi se pare că mi-ai luat cuiele pe cari le-am lăsat aci în cale, până m'am dus acasă. — O, vai de capul meu, răspunde Șofronie, eu am gândit că le-a pierdut cineva aici pe cale și de aceea le-am luat, dar iacă ți le dau înapoi, însă nu mai spune nimănui că eu le-am luat.

* * *

Cazurile arătate mai sus dovedesc pe deplin, cum că viața acestor pocăiți este păcătoasă, de geaba se laudă ei că sunt superiori creștinilor noștri. Raiul nu le stă nici lor deschis. Nu, viața lor este și mai păcătoasă ca a noastră, căci ei au și scaderi ascunse, cari îi vădesc de minciñoși, deci păziți-vă de ei, căci despre aceștia spune Evanghelistul Mateiu la cap VII, v. 15, 16: „Păziți-vă de prorocii cei minci-

noși, cari vin la voi în haine de oi, iară înlăuntru sunt lupi răpitori. Din rodurile lor veți cunoaște pe ei, au doară culeg din spini struguri, sau din scai smochine?”

N. T. B.

„Inimă curată și duh drept înoeste întru mine D-zeule“.

(Psalm 50).

Am estras aceste cuvinte din admirabilul și neîntrecutul psalm al 50-lea, pentru a sublinia și a fixa, în câteva cuvinte importanța acestei cereri și temeinicia acestor neîntrecute bunuri.

O caracteristică a rugăciunilor creștine este, spre deosebire de practicile și rugăciunile păgâne, că până când aceste din urmă tind mai mult spre bunuri materiale, fiind mai mult expresia senzualității organice; rugăciunile precum și practicile cultului creștin au un caracter spiritual și țintesc către bunuri sufletești și valori supra simțuale.

În această direcție sinceră și nobilă, tinzind către acelaș țel — Împărăția spiritului — este încadrată și această sublimă cerere a marelui profet și rege David.

„Inimă curată zidește întru mine Dumnezeu și duh drept înoeste întru cele din lăuntru meu!”

Concepția întunecată și grosieră ce a dominat viața păgânilor și în mare parte și a iudeilor, cu privire la cunoașterea lui D-zeu, precum și tendința de realizare a Împărăției Sale în extern, deci legată strict de bunuri materiale a dominat și a terorizat chiar conștiința omenească, oprind-o a se ridica la concepția clară și curată a personalității și spiritualității lui D-zeu; precum și a regăsi Împărăția Lui adevărată, care începe, este și se definește în domeniul spiritului prin conștiința vie și activă în desfășurarea ei către perfecțiune.

Împăratul și profetul David a reușit să se înalțe cu gândul în acest domeniu al spiritualului; a reușit să fixeze o nuanță din cele mai fine și mai înalte a spiritualității umane, — înțelegând că „duhul drept și inima curată“ sunt cele mai strălucite podoabe, ce omul le poate îmbrăca și păstra fără ca să se rupă în toate zilele vieții sale...

„Dumnezeu vede toate, cunoaște gândurile și rărunchii omului“.

Iată precizarea corectă în N. T., al acelei licăriri de gând la înțelegerea căreia nu putuseră ajunge, cea mai mare parte din „farisei“ și nu se învredniciseră a o propovădui „cărturarii“...

David începuse să se închine lui D-zeu, cu „duhul și cu adevărul“, după cum va preciza mai târziu Acela ce avea să se nască — după mamă — din sămînția sa, că trebuie să se închine fiecare om: Dumnezeu fiind Duh și adevăr...

În vechime inima se considera ca locul, sau ca și centrul în care se nasc, se desvoaltă și prin care se manifestă sentimentele. David când cerea, dela D-zeu, „inimă curată“ se gândea la sentimentele nobile, cari dorea să stăpânească inima sa; la „dragostea curată“, ce o întrezărea la urmașii Mântuitorului, ca un semn distinctiv și esențial al cunoașterii și valorii lor.

Din cererea prorocului David putem învăța deci, că sunt două bunuri, mai presus de ori cari altele: duhul drept și simțământul neprihănit; pe cari orice om le poate câștiga — dela D-zeu — cerându-le cu sinceritate și cu convingere; închinându-se și lucrând în duh și în adevăr, după cum precizează însuși divinul Mântuitor.

Aceste sunt bunuri ce nu se învechesc și nu se surpă; bunuri pe cari „moliile nu le strică, nici hoții nu le sapă nici le fură“. Dar aceste bunuri reclamă o conștiință trează și o năzuință spre desăvârșire intență și curată.

Iată, la ce trebuie să cugete fiecare creștin!

Sofroniu Bulz.

CONFERINȚE PREOTEȘTI ȘI CERCURI RELIGIOASE

Conferința preotească a tractului Reghin.

După cuvântul Mântuitorului nostru Isus Ch.: „Mergeți în toată lumea și propovăduiți evanghelia la toată zidirea“. (Marcu 16, 15), în timpul de față preoțimea mai mult ca totdeauna este chemată la datorie. Când indiferentismul religios și rătăcirile sectare caută să lăncezească adevărata credință și învățătură cuprinsă în evanghelia Mântuitorului, amvonul bisericii creștine tre-

bue să înceapă o mai intenzivă activitate. Căci cine ar putea sta față în față cu aceste rătăcirii, vestind cuvântul Mântuitorului în culoarea lui reală, dacă nu preoții dela amvon. Dacă cei îndepărtați dela adevărata credință și învățătură a Mântuitorului s'au îndepărtat și se îndepărtează dela amvon, de biserică, preotul este chemat să facă amvon de propovăduire a dreptei credințe și acolo unde nu este.

Conștie de această chemare, preoțimea din protopopiatul Reghinului, în ziua de 21 Nov. (Intrarea în biserică a Maicii Domnului), s'a întrunit la conferința preotească, în parohia *Hodac*, sub conducerea noului și activului protopop I. Maloș.

Pentru credincioșii de acolo și jur, această întrunire de preoți, a fost o adevărată sărbătoare.

La orele 9 dimineața preoții în sobor, în frunte cu P. O. D. prot. I. Maloș, au celebrat sf. Liturghie, în biserică mare și frumoasă, plină de credincioși.

În tot decursul sf. Liturghii, răspunsurile le-a dat corul compus din intelectualii din loc, de sub conducerea harnicului și vrednicului inv.-dir. din loc, Zaharie Frandez. La priceastă a predicat pr. A. Runcanu din Lueriu. Plecând dela evanghelia zilei, a descris în cuvinte frumoase și alese viața Preacuratei Fecioare Maria, arătând iubirea ei față de D-zeu și biserică. A îndemnat poporul ca să iubească și el biserică și învățăturile creștine, precum le-a iubit Fecioara Maria, să-și îndemne și învețe copiii ca să urmeze pe Maica Domnului, atât în fapte cât și în credință și iubire. Învățăturile de pe amvon, desfășurate în predică, au stârnit în sufletul ascultătorilor simțeminte de evlavie.

Imediat după sf. Liturghie, preoțimea a descins în cătunul „Toaca“ din acea comună, unde avea să se desfășoare programul conferinței populare. Se remarcă că în acest cătun au început a se ivi sectari, cari prin învățăturile lor greșite și greșit aplicate, duc în rătăcire și credincioși de-ai bisericii noastre.

În sala mică dar plină de ascultători, P. O. D. prot. I. Maloș, prin câteva cuvinte lămurește poporului scopul ținerii conferinței populare în mijlocul lor, după cari deschide conferința poporală.

Păr. M. Grecu din Deda, își expune conferința sa: „Cinstirea sf. Icoane și a sf. Cruci“, bine întocmită și în cuvinte alese. Ținuta în care și-a expus conferința, a atras mult atențiunea ascultătorilor, iar învățăturile frumoase au stârnit o mulțumire în sufletul credincioșilor.

Pr. I. Popescu din Dumbrava, își cetește conferința sa: „Sf. Taine“, arătând însemnătatea acestora pentru mântuirea sufletului omenesc, lămurind mai de aproape sf. Taină a botezului.

P. O. D. prot. I. Maloș, după expunerea acestor conferințe, îndeamnă poporul a se conforma sfaturilor expuse în conferințele desfășurate, cari nu pot fi decât bune și folositoare. Le atrage atențiunea să nu se lase seduși de viclesugurile sectarilor, cari fiind mincinoase nu pot fi decât dezastruoase pentru suflet.

După acestea preoțimea a luat masa la parohul local, la vrednicul bătrân Zaharie Lupu.

După masă preoțimea a ținut conferința intimă. Aici pr. prot. I. Maloș, deschide ședința. D-sa își cetește conferința sa: „Despre conștiința preoțească“. În cuvinte bine alese, arată datoria preotului și ținuta ce trebuie să aibă preotul în fața curentelor de azi, contrare legii și așezămintelor creștine. După aceasta s'au deschis discuții. S'au discutat multe chestiuni folositoare pentru viața preotului. Între altele s'a propus ca în conferințele următoare, subiectul conferințelor intime să fie ales din domeniul liturgiciei, ca astfel să se uniformizeze serviciile preoțești în întreg protopopiatul. S'au arondat din nou cercurile religioase, alegându-și fiecare președinte și secretar. Conferința de primăvară s'a fixat în parohia Lunca-Bradului.

Astfel s'a desfășurat conferința de toamnă a preoțimei tractuale, cu frumos program și cu rezultat mulțumitor, datorită hărniciei vrednicului prot. I. Maloș.

Poporul credincios din Hodac și în special din cătunul „Toaca“, au rămas adânc mulțumiți după desfășurarea conferinței. Învățăturile ce le-au desprins din predică și conferințe, au gravat în sufletul lor urme puternice, pentru a putea sta în fața celor rățaciți.

Correspondent.

Concert coral.

Dacă pentru publicul clujan, care dispune de îngrijită educație muzicală, nu ori-ce producție pe acest teren poate constitui un eveniment artistic, fără îndoială ziua Sf. Nicolae i-a procurat și această aleasă mulțumire sufletească. Vorbim de marele concert aranjat în Teatrul Național de Corul mixt al Episcopiei, — bine cunoscut dela multe alte ocazii, — care sub energica și consacrată baghetă a distinsului maestru S. Golumba, ne-a oferit plăcuta ocazie să ascultăm superioara și impecabila executare a unui program bogat, variat și cuprinzând piese de primul rang.

Foarte puternic în bași profunzi și soprane de registru înalt, plin în mezzo-soprane și alte precise, sonor în tenori, acest cor, compus din o sută persoane, a executat întreg programul, dela prima până la ultima bucată, în toată bogăția și splendoarea celor mai gingașe nuanse muzicale. Ori-ce fineță a fost perfect reliefată și frazată în cânt și text. Cel mai zguduitor forte era urmat de cel mai minunat și mulțumitor pianissimo, și invers. Și notăm că s'a executat: „Concert la Nașterea Domnului“ de G. Muzicescu, „Îngerul a strigat“ de I. Macarov, „Lăudați pe Domnul“ de F. Hubic, „Iisus prunc“ de P. Ciaicovschi, „E ziua Domnului“ de C. Kreutzer, tot piese, care fără îndoială sunt perle de muzică, dar totodată și serioase probe pentru forțele ori-cărui cor.

Aceeași elogioasă afirmare trebuie s'o semneze ori-ce fel de critică și despre celelalte două părți ale concertului, în care s'au executat piese de Porumbescu, Dima, Brătianu, Vidu, Mendelsohn, Bena, Muzicescu, Mureșianu. Subliniere plină de laudă merită tânărul tenor G. Ciosa, care cu frumoasa-i voce de solo a produs cea mai bună impresie, precum și vocea cristalină a d-nei L. Dr. Nistor, originala interpretă a frumoaselor noastre cântece populare. Prețios concurs au oferit la splendida reușită a acestui concert și artiștii dela Opera Română: tenorul I. Indrieș și basul profund F. Balogh, prin impecabila executare a unor piese de solo.

Laudă și cinste deci coriștilor și îndeosebi dirigentului S. Golumba, pentru pre-

stația muzicală de cea mai veritabilă esență artistică, cu care au binevoit să ne gratifice de sărbătoarea Sf. Nicolae.

Rep.

CRONICĂ

Ziua de Sf. Nicolae, onomastica P. Sf. Sale Episcopului nostru, a fost și anul acesta serbată cu deosebită solemnitate, ca un sincer omagiu adus alesei Sale personalități. În tot cursul zilei a fost un adevărat pelerinaj la reședința episcopiei noastre, căci întreagă elita Clujului și-a ținut de plăcută datorință să felicite pe P. Sf. Sa, ca o dovadă a largilor simpatii de cari e încunjurat. În presara zilei, corul episcopiei a dat o serenadă sub conducerea prof. S. Golumba. La Sf. Liturghie s'a servit un Te-Deum. După serviciu toți șefii autorităților sau delegații lor, profesorii universitari, înalții demnitari, consulii străini, comitetul Soc. Ortodoxe, membrii Cons. Eparhial, etc. au venit la reședință să felicite pe P. Sf. Sa. În numele celor prezenți dl Dr. Seb. Stanca, cons. eparhial, a rostit un cuvânt de urări de bine și de felicitare. P. Sf. Sa a răspuns adânc impresionat, mulțumind tuturor și cerând acelaș prețios concurs în conducerea eparhiei noastre. — Printre cei prezenți am remarcat pe dna Zina Moroianu preș. Soc. Ortodoxe cu întreg comitetul, pe dnii Al. Lapedatu f. ministru, Gh. Bogdan-Duică, Sextil Pușcariu, prof. Minea, Iuliu Hațieganu, Popescu-Voițești, V. Stanciu, protopop Dăianu, Const. Pavel, Zah. Bârsan, Gh. Moroianu, etc. etc. Rugăm pe bunul D-zeu să ni-l țină încă mulți ani în fruntea eparhiei noastre spre binele și fericirea bisericii.

Predică în Catedrală. Duminecă, în 16 Dec. va predica pr. Dr. Galacteon Muntean, prof. la Academia Teologică, — iar Duminecă, în 23 Dec. Dr. Vasile Sava, cons. eparhial.

Jurământul preoților în fața judecătorilor. Dintr'o hotărâre adusă de Tribunalul Ilfov s. IV., într'un proces alor doi preoți, reiese că judecătorii nu pot cere întărirea cu jurământ a depoziției unui preot

dacă respectivul nu are autorizație specială dela chiriarchul său.

Distincția unui profesor universitar din Cluj. Dl profesor universitar Silviu Dragomir, membru al Academiei Române, a primit o distincție din partea unui institut științific de cea mai mare autoritate din străinătate. În baza lucrărilor sale, dl Dragomir a fost ales membru al institutului slav dela „King's College“ dela Londra și a primit însărcinarea de a fi reprezentantul institutului în România, și de a colabora la revista institutului „The Slavonic Review“, care este răspândită în toată lumea, în special în America și Anglia. Colaborarea o va începe cu un studiu despre legăturile generalului Bem cu revoluționarii români 1848. Aceasta cu ocaziunea serbărilor naționale poloneze, pe care le pregătește Polonia.

Casa femeii. Duminecă, în 2 Dec. c. s'a inaugurat în București, cu mare solemnitate „Casa femeii“, care este o instituție de ajutor într'un palat cu 4 etaje în strada Imprimeriei. Această casă a fost ridicată de către „Consiliul național al femeilor române“ de sub prezidenția dnei Principesă Alexandra Cantacuzino. Aici vor primi femeile și fetele consultațiuni gratuite de ordin medical, juridic, profesional, precum și masa cu 50 Lei, atât femeile cât și bărbații și copiii lor. La inaugurare a participat și M. Sa Regina, A. S. R. Principesa Mamă Elena, delegate din străinătate și din țară. Cu acest prilej dna Cantacuzino a fost decorată cu „Răsplata Muncii“ cl. I. „Casa femeii“ e o mare operă de caritate creștină și prin ajutoarele date de ea va alina multe năcazuri, făcând tot atâtea fapte bune. E un început, care am voi să'l vedem estinzându-se și'n alte orașe principale.

Pentru a cumpăra o Biblie de Șaguna cu litere civile credinciosul nostru Alex. Stăncean din Rachiș, prot. Ungurașului, a făcut drumul până la Sibiu. Această osteneală surprinzător de frumoasă, a făcut ca foaia „Lumina Satelor“ să o publice la loc de frunte laudându-o cât se poate de bine meritat și încheie ca în loc de otrava politică, pe care se cheltuiesc milioane, mai bine s'ar da poporului Biblii și alte cărți de zidire sufletească. Poporul cere Biblia,

vrea să o cetească și numai din partea a-
ceasta se așteaptă învierea deplină a nea-
mului nostru.

**Prohibirea alcoolului în Statele-U-
nite** pe care europenii o privesc cu scep-
ticism, are nu numai scop igienic, dar
tinde să creeze și o viață sănătoasă popo-
rului care-și petrece timpul liber în aer
curat, ocupându-se cu cele mai variate
exerciții. Aproape toate orașele din Statele-
Unite au organizat câmpuri de sporturi pen-
tru populație, orașul Chicago a bătut re-
cordul, sustrăgând prin secarea lacului
Michigan, un teren lung de 9 km., lat de
2 jum. km., teren pe care s'au plantat ar-
bori; pe acest teren s'au organizat nume-
roase câmpuri de sport, puse gratuit la
dispoziția publicului și acest teren este
famosul Michigan Boulevard, supranumit
Borul' Mic.

Donații benevole. Cu ocazia aranjării
„balului copiilor“ în presara Sf. Ni-
colae, doamne din comitetul soc. ort. a
femeilor române au luat frumoasa inițiativă
de a face o modestă colectă în bani în folo-
sul institutului de orbi din Cluj. Rezul-
tatul a fost foarte îmbucurător; căci s'a
putut oferi direcțiunii acestui institut suma
de 4050 Lei spre a fi întrebuințată întru
alinarea unor ardente neajunsuri ale nen-
rociților alumni, adăpostiți acolo. Iată și
numele persoanelor donatoare și donatori:
Dna Victoria Dr. Wilt 500 lei; dna Euge-
nie Vască 250 lei; dna Vera Bohățiel 200
lei; dnele Zina Moroianu, Olga Lapedatu,
Sofia Meteș, Silvia Comșa, Elena Ștefă-
nescu-Goangă, Nella dr. Stanca, Flora Dra-
gomir, Elena Crăciunescu, Letiția Sava,
Maria Barițiu, Maria Ciortea, Eugenia Belu,
N. Pordea, N. dr. C. Stanca, N. Hossu, N.
Băleanu, P. Pallos, V. Oțoiu, C. Stanciu,
N. Esca, S. Nanu, V. Borza, V. Poruțiu,
dna dr. Pop, dl I. Oțoiu, Lt. Crmp. câte
100 Lei; iar dnele și dnii A. Batacu, N.
Nicola, Delabaia, N. Olariu, N. Nistor, El.
G., dr. B., D. Tilea, dna X., D. Antal, N.
Nemeș, dr. I. Kirița, S. Bornemisa, Col. X.
toți la un loc suma de 500 Lei. Aducem
și pe această cale sincerele noastre mul-
țumiri susnumitelor persoane pentru mari-
nimoasele donații. Dumnezeu să le răsplă-

tească binele ce-l fac acolo unde mai mult
se simte nevoia lui.

Direcțiunea inst. de orbi, Cluj.

	PARTEA OFICIALĂ	
---	------------------------	---

Nr. 7536/1928.

3—3

CONCURS

Se publică concurs cu termen de 30 zile
dela prima apariție în ziarul „Renașterea“:

Pentru ocuparea postului de *preot misio-
nar* pe lângă Episcopia Vadului, Feleacului
și Clujului, cu un salariu de bază 1600 Lei
lunar, și adausele bugetare dela stat, cari
la oaltă fac lunar după Tipul 14 circa
10.500 Lei.

Reflectanții trebuie să fie preoți, cetățeni
români, cari n'au suferit nici o pedeapsă
infamantă, au drept cvalificare cel puțin
bacalaureatul și absolvența unui Institut
teologic. La cerere vor aclude atestatul de
botez, atestatul despre serviciul prestat, a-
testatul de bacalaureat, absolutor teologic,
respectiv certificatele de licență, atestatul
de cvalificare preotească, de hirotonire, și
eventual carte canonică. Actele se vor îna-
inta în original sau cel puțin în copii le-
galizate de notarul public, înainte de espi-
rarea concursului.

Cluj, la 17 Noembre 1928.

Nicolae, Episcop.

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 7685—1928.

1—1

Publicație de licitație.

Consiliul eparhial ortodox român, dorind
să instaleze o librărie în casa Cuza Vodă
Nr. 6, publică concurs pentru mobiliarul
necesar unei magazii și unei prăvălii la a-
ceastă librărie, cu termen de 1 Ianuarie
1929. Ofertele se vor înainta Consiliului
eparhial în termenul de mai sus.

Informațiuni prealabile se pot primi dela
referentul secției economice.

Consiliul Eparhial